

مقایسه‌ی مختصر اعتصابات کارگری بر علیه جنگ در اثنای جنگ اول و دوم جهانی در آلمان با اعتراضات و اعتصابات کارگری بر علیه جنگ اسرائیل در انگلستان / کاووس بهزادی

بدیهی‌ست که جنبش ضدجنگ - پس از حمله‌ی وحشیانه‌ی حماس به اسرائیل و هم‌هنگام جنایات جنگی وحشیانه‌ی اسرائیل در غزه به بهانه‌ی این حمله - محدود و منحصر به اعتصابات کارگران و قشرهای نزدیک به این طبقه نیست اما اشاره به چند نکته نشان‌دهنده‌ی اهمیت این امر است:

مقایسه‌ی بازه‌زمانی دو جنگ ارتجاعی کنونی

جنگ روسیه - اوکراین و جنگ اسرائیل بر علیه مردم فلسطین (علیرغم این‌که دامنه‌ی عملیات جنگی اسرائیل محدود به حماس نیست و تاکنون منجر به قتل ده‌ها هزار نفر از مردم فلسطین شده است و جنگی بر علیه تمام مردم فلسطین است، این امر به‌معنای یکسان قلمداد کردن حماس و مردم فلسطین نیست). با توجه به این‌که جنگ اولی بیش‌تر از یک سال و نیم و جنگ دومی بیش‌تر از دو ماه آغاز شده‌اند اما اعتراضات بر علیه جنگ اسرائیل علیرغم طولانی‌تر بودن جنگ روسیه - اوکراین، به‌هیچ‌وجه قابل مقایسه با یکدیگر نیستند. فقط شمار تظاهرکنندگان در اروپا و آمریکا بر علیه این جنگ بالغ بر چند میلیون نفر است. اگرچه یکی از دلایل این امر ابعاد جنایات جنگی اسرائیل است اما سابقه‌ی طولانی بیش از یک قرن مسئله فلسطین و آشنایی افکار عمومی با پیش‌زمینه‌های آن در ابعاد اعتراضات بر علیه جنگ اخیر اسرائیل نقش به‌سزایی ایفاء کرده است. در خود اسرائیل نیز اعتراضات محدود و پراکنده بر علیه جنگ انجام شده است. نکته‌ی قابل توجه این است که اعتراضات به جنگ روسیه - اوکراین فقط محدود به تظاهرات سنتی صلح در عید پاک است و در هیچ دوره‌ی به اعتراضات مستقیم بر علیه آن بدل نشده است. با این‌حال ما شاهد اعتصابات گسترده بر علیه تبعات این جنگ هستیم، یعنی مطالبات برای اضافه دست‌مزد به‌دلیل تورم بی‌سابقه فقط در سال 2023: اعتصاب نزدیک به پانصد هزار نفر در انگلستان برای دست‌مزد بیش‌تر (14 درصد)، از جمله معلمان، رانندگان قطار، پلیس و پرستاران. در آلمان: اعتصاب کارگران و کارکنان پست برای 15 درصد، راه‌آهن برای 12 درصد و بخش خدمات عمومی برای 10،5 درصد اضافه دست‌مزد. پرتغال: اعتصاب معلمان و پرسنل بیمارستان‌ها.

مقایسه‌ی اهداف یا مطالبات اعتصابات و اعتراضات کارگران

من در اینجا از پرداختن به پیش‌زمینه‌ها و دلایل جنگ‌ها خودداری کردم، از یکسو برای برجسته کردن اهمیت اعتصابات کنونی و از سوی دیگر به این دلیل که پیش‌زمینه و دلایل جنگ‌ها تأثیر مستقیم بر اعتراضات و اعتصابات بر علیه جنگ نداشته است. همان‌طور که در بالا اشاره شد، علیرغم مشارکت دیگر قشرهای اجتماعی در اعتصابات و اعتراضات کارگران، از آنجایی که نقش این قشرها حمایت و پشتیبانی از مطالبات، اعتراضات و اعتصابات کارگران است، در اینجا از مطالبات و ... کارگران صحبت می‌کنیم.

همچنین برای نشان‌دادن اهمیت اعتراضات و اعتصابات بر علیه جنگ اسرائیل، به‌طور مختصر به اهداف اعتصابات کارگری آلمان در سال‌های 1916 - 1918 می‌پردازیم و اشاره‌ی کوتاهی به جنبش کارگری آلمان در دوران فاشیسم می‌کنیم.

اهداف و سرانجام اعتصابات کارگری در سال‌های 1916 - 1918 در آلمان

- آزادی کارل لیبکنشت، در اعتصاب ژوئیه‌ی 1916 که در سخنرانش در برلین لباس نظامی برتن کرد و شعار «مرگ بر جنگ، زنده باد صلح» را داد و بلافاصله دستگیر شد. آزادی او و صلح فوری و بدون قیدوشرط از مطالبات اعتصاب گسترده در صنایع فلز آلمان بود که توسط معتمدان انقلابی سازمان‌یابی شد.

- اعتصاب برای نان در آوریل 1917

- اعتصاب ژانویه 1918 برای پایان دادن به جنگ (که در عین حال الگویی برای شکل‌گیری گسترده‌ی شوراهای کارگری شد).
رالف هوف روگر در جمع‌بندی از اعتصاب ژانویه نوشت: «اعتصاب آخری با شکست کامل به پایان رسید. این شکست نشان داد که رسیدن به صلح از طریق ابزارهای نافرمانی مدنی امکان‌پذیر نبود و سرنگونی انقلابی حکومت برای رسیدن به صلح اجتناب‌ناپذیر شده بود».¹

مبارزات کارگران در آلمان 1938 – 1945

در این بازه‌ی زمانی با توجه به سرکوب گسترده‌ی فاشیسم در آلمان و نابودی تمام اتحادیه‌ها و احزاب ظرف مدت چند ماه، فقط مبارزات محدود آنارکوسندیکالیستی برای افزایش دست‌مزد و پاره‌ای درخواست‌ها برای بهبود شرایط کار انجام گرفتند.² سرکوب فقط یکی از راکارهای تضعیف طبقه‌ی کارگر بود. «جنگ منجر به تغییرات عظیم در ترکیب طبقه‌ی کارگر شد. تا سپتامبر 1944 13 میلیون مرد به جنگ اعزام شدند. پس از سال 1944، 1,6 میلیون نفر، از جمله کارگران ماهر و متخصص ... کاهش میزان شاغلین در بخش صنایع مهم اقتصادی از 5,3 میلیون نفر در سال 1939 به 1,7 میلیون نفر در سال 1944 ... این امر تأثیرات مخرب تعیین‌کننده‌ی بر طبقه‌ی کارگر گذاشت».³ در سال‌های 1943 - 1944 حزب کمونیست آلمان KPD در کارخانه‌ها گروه‌هایی را سازمان‌یابی کرد که عمدتاً با خرابکاری، چرخه‌ی تولید را مختل می‌کردند.⁴

اهداف و سرانجام اعتراضات کارگری بر علیه جنگ در انگلستان 2023

بدیهی است که از یکسو سرانجام اعتراضات اخیر کارگران بر علیه جنگ اسرائیل نمی‌توان صحبت کرد زیرا این روند همچنان ادامه دارد و مسدود کردن و به تعطیل کشاندن کارخانه‌هایی که اسلحه‌ی ماشین جنگی اسرائیل را تأمین می‌کنند، گسترش پیدا کرده است. از سوی دیگر این اعتراضات و اعتصابات محدود به انگلستان نیست و کارگران حمل‌ونقل در بلژیک و کارگران بندر در بارسلون نیز دست به اعتصاب زده‌اند.

اهداف این آکسیون‌ها:

- «متوقف کردن چرخه‌ی [تولید و ارسال] سلاح» به اسرائیل

- فلج کردن زیرساخت‌های جهانی مجتمع نظامی اسرائیل

- افشاگری پیرامون همکاری تاریخی و کنونی انگلستان با اسرائیل.⁵

جایگاه و اهمیت مبارزات طبقه‌ی کارگر بر علیه جنگ

اگرچه در اعتراضات میلیونی که بخش عمده‌ی آن‌ها منحصر به تظاهرات خیابانی است، قطعاً کارگران نیز در آن‌ها شرکت کرده و می‌کنند اما نمی‌توان از جایگاه ویژه و مهم کارگران در این اعتراضات صحبت کرد. اما اگر مشارکت کارگران در اعتراضات مشخص بر علیه جنگ اسرائیل را با اعتراضات طبقه‌کارگر در آلمان مقایسه کنیم، این اعتراضات جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص می‌دهند. در تمام تاریخ جنبش کارگری آلمان فقط در سال 1918 با جنبش اعتصابی بر علیه جنگ و تنها اعتصابت سیاسی در تاریخ این جنبش را می‌یابیم.

1 همچنین فعالین شوراها در انقلاب نوامبر - ریچارد مولر و معتمدان انقلابی (آبلویته) // رالف هوف روگر.

2 مراجعه شود به Anarcho-Syndikalismus in Deutschland 1933 – 1945, Döhring, Helge

3 مراجعه شود به Antifaschismus und Arbeiterbewegung, Peter Brandt, S. 50-51

4 همان منبع.

5 بیانیه‌ی کارگران برای فلسطین آزاد

نقطه‌ی مشترک این اعتصابات و شکل‌گیری آن‌ها متکی بر سنت‌ها سازمان‌یابی و تشکیلات‌های موجود (تشکیلات مخفی معتمدان انقلابی، «دمکراسی تجماتی»⁶ سال‌های 1916 به بعد در آلمان، و اتحادیه‌های علنی در انگلستان، بلژیک و اسپانیا) است.

اما مسئله‌ی حائز اهمیت این است که اعتصابات میلیونی صنایع فلز آلمان در سال 1918 محصول چهار سال کار مخفی بود⁷ و اعتراضات اخیر کارگری بر علیه جنگ محصول سه هفته کار علنی، فاصله‌ی زمانی انتشار درخواست اتحادیه‌ها در فلسطین تا مسدود کارخانه‌ها، مختل کردن کار و تعطیلی آن‌ها در برخی کشورهای اروپایی منجر شده است.

جنبش اعتراضی ضدجنگ تاکنون به اعتصابات دامن‌گستر بدل نشده و فقط همان‌طور که در بالا به آن اشاره شد محدود به مسدود کردن کارخانه‌ها، به تعطیل کشاندن آن‌ها و در مواردی اعتصاب مستقیم کارگران بوده است.

ما جهت آگاهی خوانندگان هم متن اطلاعیه درخواست فوری اتحادیه‌های کارگری فلسطین را که توسط پروین اشرفی ترجمه و برای نخستین در تریبون زمانه انتشار یافته، بازچاپ می‌کنیم و هم ترجمه‌ی متن بیانیه کارگران برای فلسطین آزاد را در اینجا منتشر می‌کنیم.

اتحادیه‌های کارگری فلسطینی با صدور یک فراخوان جهانی برای اقدام فوری، از کارگران در همه جا می‌خواهند تا فروش و تأمین مالی اسلحه به اسرائیل و تحقیقات نظامی مرتبط با آن را متوقف کنند.

اسرائیل از ۱.۱ میلیون فلسطینی خواسته است که نیمه شمالی غزه را تخلیه کنند و در همین حال آنها را در معرض بمباران مداوم قرار می‌دهد. این اقدام بی‌رحمانه، بخشی از نقشه اسرائیل با حمایت تزلزل ناپذیر و مشارکت فعال آمریکا و اکثر کشورهای اروپایی، برای پیشبرد قتل‌عام بی‌سابقه و شنیع ۲.۳ میلیون فلسطینی در غزه و پاکسازی قومی آن می‌باشد. اسرائیل از روز شنبه غزه را به شدت بمباران کرده و سوخت، برق، آب، غذا و تجهیزات پزشکی را بر روی آنها قطع کرده است. اسرائیل بیش از ۲۷۰۰ فلسطینی - از جمله ۶۱۴ کودک - را به قتل رسانده و تمام محله‌ها را با خاک یکسان نموده، خانواده‌ها را نابود و بیش از ۱۰۰۰۰ نفر را زخمی کرده است. برخی از کارشناسان حقوق بین‌الملل نسبت به اقدامات نسل‌کشی اسرائیل هشدار داده اند.

دولت راست افراطی اسرائیل در برخی نقاط دیگر بیش از ۱۰۰۰۰ تفنگ بین شهرک‌نشینان افراطی در فلسطین ۴۸ و کرانه باختری اشغالی توزیع کرده است تا حملات و کشتار آنها علیه فلسطینیان را تسهیل نماید. اقدامات اسرائیل، قتل عام و لفاظی آنها، قصد اسرائیل در اجرای نکبت دوم که مدتهاست وعده اش را داده است، اخراج هر چه بیشتر فلسطینی‌ها و ایجاد «خاورمیانه جدید»^۸ که در آن فلسطینی‌ها در انقیاد دائمی زندگی کنند را آشکار می‌سازد.

اسخ دولت‌های غربی، حمایت‌های کامل از حکومت اسرائیل بوده است، و آنهم حتی بدون هیچ توجهی به قوانین بین‌المللی. امری که مصونیت اسرائیل را تشدید کرده و به آن اجازه می‌دهد تا جنگ نسل‌کشی خود را بدون هیچ محدودیتی به پیش ببرد. کشورهای غربی علاوه بر حمایت دیپلماتیک، به اسرائیل تسلیحات داده و فعالیت شرکت‌های اسلحه‌سازی آن را در درون مرزهای خود، تأیید می‌نمایند.

⁶ مقایسه شود با «جنبش واقعی که وضعیت کنونی را ملغی می‌کند»، رالف هوف روگر. نشریه‌ی پروکلا 2009، دفتر 155، ص. 287 - 305.

⁷ مقایسه شود با Streiken gegen den Krieg, Die Bedeutung der Massenstreiks in der I vom Januar 1918, Chaka Boebel/Lothar Wentzel (Hrsg.)، همچنین فعالین شوراها در انقلاب نوامبر - ریچارد مولر و معتمدان انقلابی (آبلوئته)/ رالف هوف روگر.

همزمان با این که اسرائیل کارزار نظامی خود را تشدید می‌کند، اتحادیه‌های کارگری فلسطینی از همتایان خود در سطح بین‌المللی و همه افراد با وجدان می‌خواهند که به همه‌گونه همدستی با جنایات اسرائیل پایان دهند – فوری‌ترین آن متوقف ساختن تجارت تسلیحاتی با اسرائیل، و همچنین توقف کلیه کمک‌های مالی و تحقیقات نظامی می‌باشد. اکنون زمان اقدام است – زندگی فلسطینی‌ها در مخاطره است.

این وضعیت اضطراری و نسل‌کشی، تنها با افزایش همبستگی جهانی با مردم فلسطین قابل پیشگیری است. امری که می‌تواند ماشین جنگی اسرائیل را مهار کند. ما به شما در هر جای دنیا که هستید نیاز داریم که برای جلوگیری از تسلیح دولت اسرائیل و شرکت‌های درگیر در زیرساخت‌های محاصره، فوری اقدام بکنید. ما از نمونه بسیج‌های عمومی پیشین اتحادیه‌های کارگری در ایتالیا، آفریقای جنوبی و ایالات متحده و بسیج‌های عمومی بین‌المللی مشابه علیه تهاجم ایتالیا به اتیوپی در دهه ۱۹۳۰، دیکتاتوری فاشیستی در شیلی در دهه ۱۹۷۰ و بسیج‌های عمومی در مناطق دیگر الهام می‌گیریم که در آنها همبستگی جهانی، دامنه وسعت وحشیگری استعماری را محدود نمود.

ما اتحادیه‌های صنایع مربوطه را به اقدامات ذیل دعوت می‌کنیم:

- ۱-امتناع از ساخت سلاح به مقصد اسرائیل،
 - ۲-امتناع از حمل سلاح به اسرائیل،
 - ۳-تصویب طرح‌هایی در این خصوص در اتحادیه صنفی خود،
 - ۴-اقدام علیه شرکت‌های همدستی که در اجرای محاصره وحشیانه و غیرقانونی اسرائیل دخیل هستند، به خصوص اگر با موسسه شما قرارداد داشته باشند،
 - ۵-فشار بر دولت‌ها برای توقف کلیه تجارت نظامی با اسرائیل، و در مورد ایالات متحده نیز توقف تأمین مالی آنها،
- ما این فراخوان را در حالی می‌دهیم که شاهد تلاش‌هایی برای ممنوعیت و خاموش کردن همه اشکال همبستگی با مردم فلسطین می‌باشیم. ما از شما می‌خواهیم همانگونه که اتحادیه‌های کارگری در طول تاریخ انجام داده اند، در برابر بی‌عدالتی صدایتان را بلند کنید. ما این فراخوان را با این باور طرح می‌کنیم که مبارزه برای عدالت و آزادی فلسطین، نه تنها یک مبارزه متعین منطقه‌ای و جهانی است، بلکه اهرمی است برای آزادی تمام افراد محروم و استثمار شده در جهان.

فدراسیون عمومی اتحادیه‌های کارگری فلسطین، غزه:

- اتحادیه عمومی کارگران خدمات عمومی و صنفی
- اتحادیه عمومی کارگران شهرداری
- اتحادیه عمومی کارگران مهدکودک
- اتحادیه عمومی کارگران پتروشیمی
- اتحادیه عمومی کارگران کشاورزی
- اتحادیه کمیته‌های زنان فلسطین
- اتحادیه نسل کارگران رسانه و چاپ

فدراسیون عمومی اتحادیه‌های کارگری فلسطینی (PGFTU)

اتحادیه عمومی معلمان فلسطینی

اتحادیه عمومی زنان فلسطینی

اتحادیه عمومی مهندسان فلسطین

انجمن حسابداران فلسطینی

فدراسیون انجمن‌های حرفه‌ای:

- انجمن دندانپزشکی فلسطین – مرکز اورشلیم

- انجمن داروسازان فلسطین – مرکز اورشلیم
- انجمن پزشکی – مرکز اورشلیم
- انجمن مهندسين – مرکز اورشلیم
- انجمن مهندسين کشاورزی – مرکز بیت المقدس
- سندیکار دامپزشکان – مرکز اورشلیم

سندیکای روزنامه‌نگاران فلسطینی

کانون وکلای فلسطین

انجمن پرستاری و مامایی فلسطین

اتحادیه کارگران مهدکودک

اتحادیه کارگران خدمات پستی فلسطین

فدراسیون اتحادیه‌های اساتید و کارمندان دانشگاه‌های فلسطین

فدراسیون عمومی اتحادیه‌های کارگری مستقل فلسطین

فدراسیون جدید اتحادیه‌های کارگری فلسطین

اتحادیه عمومی نویسندگان فلسطین

اتحادیه پیمانکاران فلسطینی

فدراسیون سندیکاهای متخصصان بهداشت

اتحادیه روانشناسان و مددکاران اجتماعی فلسطین

۱۶ اکتبر ۲۰۲۳

بیانیه‌ی کارگران برای فلسطین آزاد

روز جمعه، دهم آبان، حدود 400 نفر از اعضای اتحادیه و فعالین همبستگی با فلسطین یک کارخانه در بریتانیا را مسدود کردند که قطعات هواپیماهای نظامی مورد استفاده در بمباران فلسطینی‌ها در غزه را تامین می‌کرد. آن‌ها در تارنمای Jacobin ژاکوبین، انگیزه‌های خود را از این اقدام تشریح کردند.

در پی بمباران نیروهای اشغال‌گر اسرائیل برای نسل‌کشی فلسطینی‌ها در غزه و اعمال قهر در فلسطین تاریخی، اتحادیه‌ها در فلسطین [اتحادیه‌ی سراسری کارگران فلسطین «GUPW»]، ائتلاف اتحادیه‌های کارگری سرزمین فلسطین، فدراسیون اتحادیه‌های کارگری جدید فلسطین] فراخوانی را برای کارگران سراسر جهان صادر کردند. آن‌ها خواستار بسته‌شدن بخش‌هایی از صنایع نظامی شدند که در تامین سلاح برای اسرائیل مشارکت دارند. ما با الهام از مبارزات قبلی کارگران که مانع ارسال اسلحه به شیلی در جریان کودتای اگوستو پینوشه و افریقای جنوبی در دوران آپارتاید شدند، به فراخوان رفقایمان در فلسطین پاسخ دادیم.

صبح دپروز (10 نوامبر)، کارگران برای فلسطین آزاد، شبکه‌ای از فعالین در اتحادیه‌های بزرگ بریتانیا که در پاسخ به فراخوان اتحادیه‌های کارگری فلسطینی تشکیل شده است، یک کارخانه‌ی اسلحه‌سازی بی‌ای‌ئی سیستم [شرکت هوافضایی آمریکایی بریتانیایی] در روچستر انگلستان را مسدود کردند. از این کارخانه شمار معینی از قطعات برای هواپیماهای نظامی مورد استفاده‌ی نیروهای اشغالگر اسرائیل در نوار غزه ارسال می‌شوند، جایی‌که سیستم‌های رهگیری برای جت‌های جنگنده‌ی F35، و F16 نیز تولید می‌شوند. ما تمام ترابری به و از کارخانه را مسدود کردیم.

کارگران برای فلسطین آزاد از کارگرانی تشکیل شده است که در مهم‌ترین اتحادیه‌های بریتانیا فعال هستند، از جمله: Unite ائتلاف اتحادیه‌ها [ائتلاف دو اتحادیه در انگلستان و ایرلند]، Unison اتحادیه‌ی خدمات عمومی و مراقبت‌های بهداشتی، GMB اتحادیه‌ی سراسری کارگران، The National Education Union اتحادیه‌ی ملی آموزش و پرورش، The British Medical Association انجمن پزشکی بریتانیا، The University and College Union اتحادیه‌ی دانشگاه‌ها و کالج‌ها، The Broadcasting, Entertainment, Communications and Theater اتحادیه‌ی پخش برنامه‌های رادیو و تلویزیونی، سرگرمی، ارتباطات و تئاتر، The Bakers, Food Allied Worker's Union اتحادیه‌ی نان‌آیان، کارگران متحد مواد غذایی و the Independent Worker's Union of Great Britain اتحادیه‌ی مستقل کارگران بریتانیای کبیر در کنار فعالین دانشجویی و سازمان‌دهندگان پروژه‌ها برای خانه‌سازی.

ما کارگرانی هستیم که گردهم آمده‌ایم تا چرخه‌ی [تولید و ارسال] سلاح‌هایی را متوقف کنیم که ماشین جنگی اسرائیل را تقویت می‌کند. سلاح‌های تولید شده در کارخانه‌های بریتانیا با حمایت نهادهای بریتانیایی، نیروهای دفاعی اسرائیل را قادر می‌سازند تا هر روز فلسطینی‌ها را بکشند. براین باوریم که ما در بریتانیا به‌عنوان ساکنان کلان‌شهرها وظیفه‌ی ویژه‌ای داریم که فعالانه در برابر نسل‌کشی و پاک‌سازی قومی در فلسطین مقاومت کنیم. ما همچنین برای بر ملا کردن میزان همدستی تاریخی و کنونی قهر استعماری بریتانیا در شهرک‌سازی تلاش می‌کنیم.

بریتانیا زادگاه توافق‌نامه‌ی فاجعه‌بار سایکس پیکوت و بیانیه‌ی بالفور است که هر دو راه را برای سلب‌مالکیت فلسطینی‌ها امکان‌پذیر کردند. در توافق‌نامه‌ی سایکس – پیکو در سال 1916، قدرت‌های بزرگ غربی، فلسطین را بین خود تقسیم کردند. با بیانیه‌ی بالفور در سال 1917، بریتانیا سنگ‌بنای کشتار دسته‌جمعی، سلب‌مالکیت و اخراج دسته‌جمعی فلسطینی توسط شبه‌نظامیان صهیونیست در سال 1948 (Nakba، «نکبت» اصطلاح رایج اعراب) را گذاشت که بریتانیای کبیر از آن حمایت کرد. این میراث استعماری همچنان تأثیرگذار است و بریتانیا از دوّمین Nakba «نکبت» استقبال و از آن حمایت می‌کند.

در حال حاضر بریتانیا میزبان کارخانه‌های گنسنر تسلیحاتی اسرائیلی Elbit Systems البیت سیستمز است که پهپادهای آدمکش هرمس را تولید می‌کنند. بریتانیای کبیر این پهپادها را از البیت برای کشتن عراقی‌ها و افغان‌ها سفارش داد. این سلاح‌ها نزدیک به دو دهه است که بسیاری از لبنانی‌ها و فلسطینی‌ها را کشته‌اند و البیت آن‌ها را به‌عنوان سلاح‌هایی «در نبرد آزمایش‌شده» به بازار

عرضه می‌کند. در عوض، صنعت عظیم تسلیحاتی بریتانیا، مجموعه‌ی کاملی از ماشین‌های کشتار را در اختیار اسرائیل قرار می‌دهد: هواپیما، هلیکوپتر، پهباد، نارنجک، بمب و موشک و همچنین فناوری‌هایی برای ردیابی هدف، کنترل سلاح و اقدامات متقابل. از سال 2008 بریتانیا مجوز صادرات به ارزش حداقل 560 میلیون پوند به اسرائیل را صادر کرده است.

دولت انگلیس نه فقط «هیچ برنامه‌ای» برای توقف فروش سلاح به اسرائیل ارائه نکرده بلکه حتی کمک‌های نظامی برای پشتیبانی از عملیات نظامی کنونی اسرائیل برای نابود فلسطین ارسال کرده است. دولت بریتانیا از صنایع تسلیحاتی حمایت و آن‌ها را تضمین می‌کند و از این طریق مالیات‌دهندگان به دولت را در جنایات اسرائیل شریک می‌کند. این کمک‌ها به شکل سرمایه‌گذاری دولت در تحقیقات برای کاهش دادن ریسک سرمایه‌گذاری و افزایش سود تولیدکنندگان اسلحه است. در سال 2022 بی‌ای‌ئی سیستم کمتر از 15 درصد از برنامه‌های تحقیق و توسعه‌اش را از جیب خودش پرداخت کرد. دانشگاه‌های بریتانیا نیز در این مجموعه‌ی نظامی – صنعتی همکاری می‌کنند. گزارشی از سال 2020 نشان می‌دهد که بیش از صد دانشگاه در انگلستان در مجموع 454 میلیون پوند در شرکت‌های سرمایه‌گذاری کرده‌اند که در اشغال فلسطین سهیم هستند.

اسرائیل بمب‌های بریتانیایی را در غزه پرتاب می‌کند، ما کارخانه‌های تولیدکننده‌ی این بمب‌ها را تعطیل می‌کنیم و در حال بازسازی مانده‌ی محل کار خود هستیم تا خود را از ماشین جنگی اسرائیل جدا کنیم.

علیرغم حمایت 76 درصد مردم بریتانیا از آتش‌ش، سیاستمداران از هر اقدامی در این زمینه و پیروی از این درخواست خودداری کرده و حمایت بی‌قیدوشرط خود را از ماشین جنگی مرگبار اسرائیل اعلام می‌کنند.

کارگران برای فلسطین آزاد از برادران و خواهران فلسطینی ما الهام گرفته‌اند و با عزمی راسخ به اسرائیل اجازه نمی‌دهند که مستعمره‌سازی فلسطین تاریخی را عملی کند. ما به بیش از ده هزار شهید فلسطینی که در ماه گذشته کشته شده‌اند و بیش از ده هزار فلسطینی که به‌دلیل جرم ساده‌ی فلسطینی بودن به زندان‌های اسرائیل انداخته شده‌اند، احترام می‌گذاریم.

ما از آکسیون‌ها فعالین اتحادیه‌ها در سرتاسر جهان الهام گرفته‌ایم. کارگران حمل‌ونقل در بلژیک، کارگران بندر در بارسلون، اتحادیه‌های کارگری در ملبورن و تظاهرات‌کنندگان در واشنگتن، میسوری و کالیفرنیا یک جنبش تاریخی برای فلج کردن زیرساخت‌های جهانی مجتمع نظامی اسرائیل به راه انداخته‌اند. هدف ما رشد این جنبش است.

ما از دولت انگلیس می‌خواهیم که نه فقط از آتش‌بس فوری حمایت کند بلکه تمام روابط نظامی خود را با اسرائیل قطع کند. البته انگلستان تنها کشوری نیست که از سلب مالکیت فلسطین حمایت می‌کند، افزون بر این ایالات متحده، اتحادیه‌ی اروپا و متحدان آمریکا در خاورمیانه، این دهشت‌زایی دایمی را امکان‌پذیر می‌کنند. با این حال ما در انگلستان زندگی می‌کنیم و به‌همین دلیل نیز آماج حملات ما مشارکت بریتانیا است. دولت بریتانیا به رهبری ریشی سوناک، جیمز کلورلی و سولا براورمن اعلام کرد که از اسرائیل مشتاقانه و تزلزل‌ناپذیر حمایت می‌کند. متأسفانه این حمایت فقط منحصر به دولت محافظه‌کار بریتانیا نیست و «رهبران» بزدل حزب کارگر، کی‌پر استامر و دیوید لامی کاملاً با اهداف سیاسی دولت راست‌گرای افراطی اسرائیل همسو هستند.

در لندن نیز مانند جاهای دیگر، راهپیمایی‌های صدها هزار نفر به یک رویداد هفتگی تبدیل شده است. همین امر در مورد امواج تحسن در ایستگاه‌های قطار و مسدود کردن کارخانه‌های اسلحه‌سازی نیز صادق است. شرکت‌هایی نظیر «البیت» و «لئوناردو» - یکی دیگر از تولیدکنندگان اسلحه که به اسرائیل اسلحه صادر می‌کند - آماج فعالیت‌های اعتراضی سازمان‌هایی نظیر Palestine Action گنش فلسطین قرار گرفته‌اند، این امر راه را برای افزایش مسدود کردن کارخانه‌های اسلحه‌سازی و اعتراضات در آن‌ها هموار می‌کند.

اکنون ما به‌عنوان کارگران برای فلسطین آزاد، دامنه‌ی جنبش همبستگی فلسطین علیه ماشین جنگی اسرائیل را از طریق دست‌زدن به اعتصابات توده‌ای در آن مؤسسات و کارخانه‌هایی که هم‌دست [اسرائیل] هستند و مسدود کردن آن‌ها در سرتاسر کشور گسترش دهیم. زمان پایان مصونیت [از مجازات] فرارسیده است. هر قدر هم تظاهرات توده‌ای مهم هستند که در آن‌ها نیم میلیون نفر به خیابان‌های لندن آمدند، ما باید همچنین خودمان را برای مختل کردن کارخانه‌های اسلحه‌سازی سازماندهی کنیم. متأسفانه شمار مکان‌هایی که هدف ما تعطیل کردن آن‌هاست، بسیار زیاد هستند، این امر گواهی بر همدستی عمیق تاریخی و کنونی بریتانیا در انقیاد فلسطین است.

وظیفه‌ی ما باید سازماندهی یک جنبش توده‌ای بر علیه جنگ، اشغال‌گری، آپارتاید و شهرک‌نشینی استعماری باشد. این امر مستلزم تلاش‌های بی‌پایان است اما وظیفه‌ی ما به‌عنوان ساکنان کلان‌شهرهای امپراتوریاروپا مقاومت است.

کارگران برای فلسطین آزاد

منبع:

<https://jacobin.com/2023/11/britain-workers-trade-unions-israel-palestine-arms-industry-blockade>